

20090816 Jesus i centrum, del 2: Missionsbefallningen

Text: Matt.28:16-20; 1.Kor.15; Josua 1:1-9

"Vi vill göra Jesus känd, trodd och upplevd i församlingen och samhället. Vi vill vara en växande församling med varm gemenskap för alla generationer."

Fyra evangelister sammanställde Jesus liv, tjänst, död och uppståndelse till det vi känner som evangeliet. Jesus första och sista ord är också viktiga för oss. Johannes skriver att Jesus sista ord var "Följ mig". I Lukas så är det löftet om den helige Ande. I Markus och speciellt i Matteus så är det den välkända missionsbefallningen.

Vi behöver ta Jesus sista befallning till sina lärjungar på allvar. Jesus efterföljare skall syssla med en sak: göra fler lärjungar... och det inkluderar oss!

Dem 11 som nämns in Matt 28 som fick motta befallningen beskrivs inte som apostlar utan lärjungar (v.16). Därför har församlingen genom tiderna sett missionsbefallningen som angelägen för alla som tror och älskar Jesus.

Hade Jesus gett befallningen idag hade man googlat fram vad en lärjunge var innan vi försöker att göra folk till det.

A. En lärjunge är helt enkelt en som lär sig. En som sitter vid Mästarens fötter och tar till sig Hans undervisning, följer Hans exempel, lyder Hans befallningar och upptäcker att en förändring sker.

B. Matt.28:16 visar också att lärjungarna rör sig i Jesus riktning trots att det var en besvärlig liten promenad så gjorde dem det Han sa, och det skall vi också göra!

C. Vårt uppdrag här i Vallhamrakyrkan är att göra kristna lärjungar.

Det handlar inte bara om att få folk hit till kyrkan, inte bara introducera dem för Jesus (hur viktig det nu är). Det kanske är där det börjar, men det handlar om att vårda tron så att den kan växa, det handlar om att gå sida vid sida den som är ny i tron.

Och det är den här poängen vi ofta missar: vi tror att missionsbefallningen handlar om "dem" som ännu inte är kristna som vi vill nå. Men faktum är att missionsbefallningen börjar med oss. Precis som dem 11 så kan vi bara vara använd av Jesus med att göra lärjungar här i Sävedalen, Partille, Göteborg om vi själva är fortfarande lärjungar i dess fulla bemärkelse.

D. Att kunna göra lärjungar kräver alltså att vi själva är fortfarande Kristus-centrerade lärjungar som växer i tro, fortfarande beredda att lära sig, vara lydiga och öppna för vad Gud vill. Fortfarande villig att förändras av den helige Ande, ser på oss själva som under bearbetning istället för "färdiga produkter".

Att göra lärjungar kräver att vi fortfarande har "övningskörningsskylten" på oss.

Att göra lärjungar kräver också av oss att vi sträcker oss bort från dem familjära, kända ansikten och upptrampade vägar och istället tar oss dit dem "ännu-inte-kristna" finns.

Matteusevangeliet som avslutas med missionsbefallningen skrevs till ett judiskt, kristet samhälle och inte övervägande hedniskt samhälle. Barriärer fanns mellan dessa gudsfruktiga judar och så hedningar, men det är till dem (judar) som befallningen ges att "gå ut i hela världen". Att göra det som Paulus kallades till att göra och ta evangeliet till folk som hade varit exkluderade istället för inkluderade, Ef.2:14.

Så är det med oss, det skulle vara lättare att behålla det glada budskapet för oss själva, att hålla oss till vad vi vet och vilka vi känner, hålla oss till vad vi gillar och dem vi gillar och låtsas att Kristi församling är en skön, gemytlig social klubb eller förening.

Men Jesus säger inte "stanna där ni är i era församlingar och gör det som ni känner för". Han ord är tydliga och utmanande: "Gå och gör lärjungar!" Vi skall lämna våra trygghetszoner för att kunna nå majoriteten som inte är här och som för vilka Jesus dog och uppstod.

Precis som Paulus säger i 1.Kor.15 så skall vi föra vidare dem goda nyheter som vi har fått.

Ni som var med förra veckan och hörde första delen ur serien kanske kommer ihåg att jag sa att vi skulle mot slutet av hösten ta oss an uppdraget "att nå ut". Varför tar vi redan nu i missionsbefallningen istället för att hålla kvar vid vikten av "Jesus i centrum"? Vi tar det redan nu för att det är i sammanhanget då Jesus säger "gå ut och gör folk till lärjungar" som vi även tar emot Hans löfte "och Jag är med er alla dagar in till tidens ände". Kristus lovar att vara med oss, inte för att vi främst skall mysa oss genom livet.

Löftet kommer som en uppmuntran för att när vi vågar ta oss an nya ting i hans tjänst eller försöker att göra gamla saker på ett nytt fräscht sätt så överger Han oss inte. Han som ger befallningen och visioner lovar att vara med oss samt sända Sin helige Ande för att göra allt detta möjligt.

Ett bra exempel på detta är berättelsen i **Josua 1** då Gud lovar att han skall vara med Sitt folk då dem går framåt och korsar floden och inta löfteslandet som för tillfället är befolkat med andra människor. Det är riskfullt och farligt, men förutom uppmaningen om att vara "stark och frimodig" finns även löftet om Guds närvaro, **Josua 1:9**. Samma Gud, samma närvaro, samma löfte!

Under den här veckan så har dessa 3 bibelställen talat till mig på ett starkt och nytt sätt.

Vi står som församling på gränsen till nya möjligheter. Gud kan om vi vill. Gud kan om du vill. Gud kan inte om inte du vill. Men en grundsten för att kunna följa och uppleva det Han vill för vår församling och våra liv är hans befallning att göra lärjungar, röra oss i Hans riktning, undervisa det Han undervisade, och göra allt detta i hans namn och auktoritet. "All makt i himlen och på jorden har getts mig" säger Han. Vi kan känna oss otillräckliga, men Han som har talat har ALL auktoritet över ALLA nationer och ALLA omständigheter. Det finns alltså inga omöjligheter för evangeliet och dem begränsningar vi skapar är baserade på vår försiktighet, brist på kreativitet, tro samt rädsla.

För att vara kapabla behöver vi ha Jesus i centrum! En av det kristna livets paradoxer: Kristus lovar att finnas i centrum när vi är beredda att nå utåt. Tacka Gud för befällningen och löftet. För den här tidslösa befällningen innebär att när vi går ut i Jesu namn, så lämnar vi aldrig Hans närvaro.

.....

Matt.28:16-20 De elva lärjungarna begav sig till det berg i Galileen dit Jesus hade befallt dem att gå. 17 Och när de såg honom, tillbad de honom, men andra tvivlade. 18 Då trädde Jesus fram och talade till dem och sade: "Jag har fått all makt i himlen och på jorden. 19 Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn 20 och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.

Ef.2:14,15 Ty han är vår frid, han som gjorde de två till ett och rev ner skiljemuren. Detta skedde när han i sitt kött tog bort fiendskapen, lagen med dess bud och stadgar, för att av de båda i sig skapa en enda ny människa och så skapa frid.